

КИТОБИ ҲАҚҚАИ НАБӢ БОБИ ЯКУМ

Сабаб ва мавзӯи нубувват.

1. ДАР соли дуюми подшоҳ Дорёвеш, дар рӯзи якуми моҳи шашум, каломи Парвардигор ба воситаи Ҳаҷҷаи набӣ нозил шуда, ба волии Яхудо Зарубобил ибни Шаалтиил ва ба саркоҳин Еҳушаъ ибни Еҳӯсодоқ гуфт:

2. Парвардигори лашкарҳо сухан ронда, чунин гуфт: «Ин қавм мегӯянд: "Ҳанӯз вақти он нест, яъне вақти бино кардани хонаи Парвардигор нарасидааст"».

Парвардигор барои сустии суръати сохтмони маъбад мазаммат менамояд.

3. Ва каломи Парвардигор ба воситаи Ҳаҷҷаи набӣ нозил шуда, гуфт:

4. «Оё барои шумо вақти он аст, ки худатон дар хонаҳои болопӯшидаи худ сокин шавед, валекин ин хона хароб бошад?

5. Ва акнун Парвардигори лашкарҳо чунин мегӯяд: дилҳои худро бар роҳҳои худ нигаронед.

6. Бисёр кишт мекунад, вале ҳосили кам мебардоред; мехӯред, вале сер намешавед; менӯшед, вале на ба қадри кофӣ; либос мепӯшед, вале он гармӣ надорад; ва ҳар кӣ муздурӣ мекунад, музди худро гӯё дар ҳамёни сӯроҳдор мегузорад.

7. Парвардигори лашкарҳо чунин мегӯяд: ба пешомади зиндагии худ хуб тавачҷӯх кунед.

8. Ба кӯҳ баромада, чӯб биёред ва хонаро бино кунед; ва Ман ба он тавачҷӯх намуда, ҷалол хоҳам ёфт, мегӯяд Парвардигор.

9. Бисёрро мунтазир мешавед, ва инак кам аст, ва онро ба хона меоваред – Ман онро барбод медиҳам. Аз барои чӣ? – мегӯяд Парвардигори лашкарҳо. – Аз барои хонаи Ман, ки хароб аст, ва ҳол он ки шумо ҳар яке ба кори хонаи худ машғулед.

10. Бинобар ин осмон бар шумо шабнамро бас кардааст, ва замин ҳосилашро бас кардааст.

11. Ва Ман бар замин ва кӯҳҳо, ва бар ғалла ва шираи ангур ва рағани зайтун, ва бар ҳар он чи замин мерӯёнад, ва бар одамизод ва чорпоён, ва бар ҳар он чи аз меҳнати дастҳо ҳосил мешавад, хушксолиро хондаам».

Корҳои сохтмон аз нав оғоз ёфт.

12. Ва Зарубобил ибни Шаалтиил, ва саркоҳин Еҳушаъ ибни Еҳӯсодок, ва тамоми бақияи қавм ба овози Парвардигор Худои худ ва ба суханони Ҳачҷаи набӣ, ки ўро Парвардигор Худои онҳо фиристода буд, гӯш андохтанд, ва қавм аз Парвардигор тарсиданд.

13. Ва Ҳачҷай, қосиди Парвардигор, ки аз ҷониби Парвардигор фиристода шуда буд, ба қавм сухан ронда, гуфт: «Ман бо шумо ҳастам, мегӯяд Парвардигор».

14. Ва Парвардигор рӯҳи волии Яҳудо Зарубобил ибни Шаалтиил, ва рӯҳи саркоҳин Еҳушаъ ибни Еҳӯсодок, ва рӯҳи бақияи қавмро барангехт, ва онҳо омада, дар хонаи Парвардигори лашкарҳо, Худои худ, ба кор шурӯъ карданд.

15. Дар рӯзи бисту чоруми моҳи шашум, дар соли дуҷуми подшоҳ Дорёвеш ин ба вуқӯъ омад.

БОБИ ДУЮМ

Нубувват дар бораи ҷалоли ояндаи маъбади Худо ва дар бораи Масех.

1. ДАР рӯзи бисту якуми моҳи ҳафтум каломи Парвардигор ба воситаи Ҳачҷаи набӣ нозил шуда, гуфт:

2. «Лутфан, ба волии Яҳудо Зарубобил ибни Шаалтиил, ва ба саркоҳин Еҳушаъ ибни Еҳӯсодок, ва ба бақияи қавм сухан ронда, бигӯй:

3. "Кист, ки дар миёни шумо боқӣ мондааст, ва ин хонаро дар ҷалоли аввалаи он дидааст? Ва он алҳол дар назари шумо чӣ гуна аст? Оё он дар назари шумо ночиз нест?

4. Валекин алҳол устувор бош, эй Зарубобил, мегӯяд Парвардигор, ва устувор бош, эй саркоҳин Еҳушаъ ибни Еҳӯсодок, ва устувор бошед, эй тамоми қавми замин, мегӯяд Парвардигор, ва кор кунед, зеро ки Ман бо шумо ҳастам, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо,

5. Бар тибқи каломи паймоне ки дар вақти берун омаданатон аз Миср бо шумо баста будам, ҳангоме ки Рӯҳи Ман андаруни шумо буд. Ҳаросон набошед!

6. Зеро ки Парвардигори лашкарҳо чунин мегӯяд: боз як бори дигар, он ҳам баъд аз андак вақт, воқеъ хоҳад шуд, ва Ман осмон ва замин ва баҳр ва хушкиро ба ларза хоҳам андохт.

7. Ва ҳамаи халқхоро ба ларза хоҳам овард, ва неъматҳои ҳамаи халқҳо оварда хоҳад шуд, ва Ман ин хонаро аз ҷалол пур хоҳам кард, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

8. Нуқра барои Ман аст, ва тилло барои Ман аст, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

9. Ҷалоли ин хонаи охирин назар ба аввалинаш бузургтар хоҳад буд, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо; ва дар ин макон Ман сулҳу осоиштагиро барқарор хоҳам намуд, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо"».

Парвардигор бевиҷдонии коҳинонро мазаммат менамояд.

10. Дар рӯзи бисту чоруми моҳи нӯҳум, дар соли дуҷуми Дорёвеш, каломи Парвардигор ба воситаи Ҳачҷаи набӣ нозил шуда, гуфт:

11. «Парвардигори лашкарҳо чунин мегӯяд: лутфан, аз коҳинон дастуре пурсида, бигӯй:

12. "Агар касе гӯшти покро дар домани ҷомаи худ бардорад, ва бо доманаш ба нон, ё ош, ё шароб, ё равған ва ё ба ҳар хӯрок бирасад, оё он пок мешавад?"» Ва коҳинон ҷавоб гардонда, гуфтанд: «Не».

13. Ва Ҳачҷай гуфт: «Агар касе ки ба ҷасади мурда расида наҷис шуда бошад, ба ҳар яке аз инҳо бирасад, оё он наҷис мешавад?» Ва коҳинон ҷавоб гардонда, гуфтанд: «Наҷис мешавад».

14. Ва Ҳачҷай ҷавоб гардонда, гуфт: «Чунинанд ин қавм ва чунинанд ин халқ ба ҳузури Ман, мегӯяд Парвардигор, ва чунин аст ҳар амали дастҳои онҳо; ва ҳар он чи дар он ҷо қурбонӣ кунанд, наҷис аст.

15. Ва акнун, лутфан, аз имрӯз ва минбаъд хуб тавачҷӯҳ кунед, яъне аз вақте ки ҳанӯз санге бар санге дар қасри Парвардигор гузошта нашуда буд.

16. Баъзан мешуд, ки касе назди хирмани дорой бист андоза меомад, вале фақат даҳ андоза буд; ё назди чархушт меомад, то ки панҷоҳ андоза бигирад, вале фақат бист андоза буд.

17. Шуморо дар ҳар амали дастҳои шумо бо боди самум ва хушкӣ ва жола зарба задам, вале шумо сӯи Ман рӯчӯъ накардед, мегӯяд Парвардигор.

18. Лутфан, аз имрӯз минбаъд хуб тавачҷӯҳ кунед, яъне аз рӯзи бисту чоруми моҳи нӯҳум, аз рӯзе ки бунёди қасри Парвардигор ниҳода шуд, хуб тавачҷӯҳ кунед.

19. Оё ҳанӯз тухмӣ дар анбор аст, ва ҳанӯз ток, ва анцир, ва анор, ва дарахти зайтун бор наовардааст? Ман аз имрӯз баракат хоҳам дод».
20. Ва каломи Парвардигор бори дуюм дар рӯзи бисту чоруми моҳ бар Ҳаччай нозил шуда, гуфт:
21. «Ба волии Яҳудо Зарубобил сухан ронда, бигӯй: Ман осмон ва заминро ба ларза хоҳам андохт;
22. Ва тахти мамлакатҳоро сарнагун хоҳам сохт, ва қуввати мамлакатҳои халқҳоро нобуд хоҳам намуд, ва аробаро бо саворонаш чаппа хоҳам кард, ва аспон бо саворонашон аз шамшери якдигар фурӯ хоҳанд ғалтид.
23. Дар он рӯз, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, Ман туро, эй бандаи Ман Зарубобил ибни Шаалтиил, хоҳам гирифт, мегӯяд Парвардигор, ва туро мисли мӯҳре хоҳам гузошт, зеро ки Ман туро баргузидаам, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо».